

Szerkesztési iroda:

ari-utca, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmontetlen levelek csak ismert
kezektől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Béthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmontve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékire:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3,50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petítor egyszeri hirdetésnél 6 kr. s minden következőknél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr
Nyílt-tér sora 15 kr.

Még egyszer a főrendek.

Pest, június 9.

(a) Épen most határozott véglegesen a felsőház ama nagyfontosságú vitakérdésében, mely közte és a képviselőkamra között hosszabb idő óta a telepítvényes földök viszonyára vonatkozó törvényjavaslat körül fölmerült. Határozatával önmagát ítélte el a nagyméltóságú főrendiház. Harminczhét született törvényhozó egyhangúlag azon megállapodást hozta, hogy az illető törvényjavaslaton tett előbbi módosításaihoz változatlanul ragaszkodni fog. Harminczheten voltak a vitézek s néha a házszabályok értelmében határozat alkotásához legalább ötvenkét tag jelenléte szükséges, a főméltóságú elnök ur azzal nyugtatta meg a saját s a más lelkiismeretét, hogy azt mondá, miszerint a házszabályok e pontja csak akkor alkalmazható, ha valamelyik tag a jelenlevők megsejtelését követeli. A nagy- és főméltóságú urak a házszabályok ezen legalábbis nagyon „költői” magyarázatában megnyugodtak. De az ország nem nyughatik meg ily világos szabályellenességben, a közlelkiismeretnek föl kell lázadnia, midőn látja, hogy a felsőház oly kérdésekben, hol ezer és ezer családok jóllétéről van szó, még azon szabályok alól is önhatálmilag dispensálja magát, melyeket maga alkotott.

A vita tárgyával már akkor foglalkoztunk, midőn a képviselőház ismételve vizsgáltatotta a főrendiek önkényes és méltatlan módosítványait. Most csak a vita folyamáról akarunk néhány szóval megemlékezni. Szerdán Apponyi György gróf ur, conservatív magnásaink vezetője, azt mondotta volt, hogy a felsőház a népképviselők egyhangú és egyértelmű nyilatkozatának dacára, feltétlenül ragaszkodik az előbb tett módosításokhoz. Ma ez indítvány felett folyt a vita. Több szónok beszélt mellette, és ellene — senki. Ez magában véve is igen jellemző! Itt meg kellőnünk a kormány eljárását is. Tisztelet, becsület Horváth Döme tehetségeinek, de annyi bizonyos, hogy a miniszteriumnak más képviselőt kellett volna ez alkalommal a felsőházba küldeni. Midőn a dolgok ily acut és makacs állapotba jutottak, nem elegendő, ha valaki jogi okoskodásokkal akarja az opponálókat észre téríteni.

A szónokok közül a leghevesebben kikeltek az alsóház s a kormány ellen a — főispánok, a jelenlegiek és a voltak: Tomcsányi és Lipthay urak. Különösen Tomcsányi urat kell megemlítenünk, miután ő „a sajtó keze” — t is méltóságos figyelmébe volt szíves részesíteni. Ugy látszik, hogy a főispán urnak nincs tiszta fogalma a sajtóról; azt nem a kéz, hanem az ész hozza működésébe. A főispán ur a sajtót bizonyos méltóságos hivatalokkal látszik összetévesztetni, melyekhez természetesen és nem szükséges, melyeket tisztán csak „kezelni” szokás. Figyelmeztetjük őt tévedésére; ha pedig nem tévedés, hanem g o r o m b a s á g rejlik ez elnevezésben, úgy nem akarjuk őt e téren követni. A gorombaságok oly választékával, minővel az ultramontán és conservatív urak szoktak rendelkezni, a liberális sajtó nem rendelkezik. — Gorombaságai annál kevésbé érdemelnek czáfalatot, mert egészen jogosulatlanok. A sajtó megtámadta a felsőházat, nem midőn jogával élni, hanem v i s s z a é l n i akart. A támadás talán rosszul esett az illetőknek, de a felsőház adott okot a támadásra. Zichy Ferraris Victor gróf ur, Pestmegye új főispánja is a kormány ellen szavazott, a mivel jó példát adott megyéje ellenzékeinek.

Végül még a főméltóságú elnök ur eljárását sem hagyhatjuk komoly megrovás nélkül. Majláth György elnök — igaz ugyan, hogy a szavazás u t á n, de akkor

is helytelenül — egész philippicát kezdte a képviselőház ellen s meglehetősen élesen kárhoztatta annak eljárását e kérdésben. Nincs a világon parlament, melyben oly valami megtörténhetne. Az elnöki szék mindenütt arra szolgál, hogy onnan elfogulatlan, pártatlan, mellékes szenvedélyektől nem sugallt szavakat, nem pedig élők fölötti kárhoztató vagy megbízható ítéleteket halljunk. Majláth ur kifakadásai annál inkább megrovdók, annál kevésbé lovagiasak, mert egy távollevő ellenfelet támadott meg, mely nem is védhető magát. Ez pedig nem más, mint a nemzet szabad választásából alakult képviselőtestület.

A telepítvényes földökről szóló törvényjavaslat sorsa tehát immár eldőlt. E sessionban nem fog létrejönni, miután föl nem tehető, hogy az alsóház engedne oly kérdésben, melyben ő foglalja el az igazság és méltányosság álláspontját, hogy oly eszméket tehetne magáévá, melyeket három nappal előbb határozottan elítélt. Ez lehetetlen. A főrendek okai tehát, hogy egy égető szükségét képező törvényt megalkotni nem lehetett, hogy ezek és ezek, még pedig szegény emberek vagyonának kérdése ismét több évre függőben és eldöntetlenül marad, s hogy a törvényhozás egy különben sem igen boldog néposztály anyagi helyzetének javításához nem járulhatott. Az e mulasztásokból eredő hátrányokról a harminczhét fekete lovag fog lsten s az emberek előtt felelni.

Hivatalos.

A „Budapesti Közlöny” tegnapi száma a következő legmagasb kizárókat hozza:

Kedves miniszter Horváth! A midőn önt ministeri állásától saját kérelmére ezennel kegyelemben felmentem, indítatva érzem egyuttal magamat, önnek eddigi hű és buzgó szolgálatai felett teljes elismerésemet kifejezni. Kelt Meránban, 1871. évi jun hó 5-én. Ferencz József, s. k. Gr. Andrassy Gyula, s. k.
Kedves Bittó! Magyar miniszterelnököm előterjesztésére önt magyar igazságügyminiszteremmé ezennel kinevezem. Kelt Meránban, 1871. évi jun hó 5-én. Ferencz József, s. k. Gróf Andrassy Gyula, s. k.
Vallás- és közoktatási m. miniszterem előterjesztésére dr. Rónay Jácint, benedekrendi áldozárt, a magyar tudományos akadémia rendes tagját s osztálytitkárát, a mondott miniszteriumhoz osztálytanácsossá nevezem ki. Kelt Bécsben, 1871. május hó 2-án. Ferencz József, s. k. Dr. Pauler Tivadar, s. k.

Atzél Péter leköszönése Arad-város polgárnagyi állásáról

A bucsubeszéd, melylyel Atzél Péter polgárnagyi állásáról az 1871. évi május hó 7-én tartott városi közgyűlésen lemondott, így hangzik:

Tisztelet közgyűlés!

Ő felsége a király magyar kormányának előterjesztésére Aradmegye kormányzatával csekély személyemet bízván meg, ez által azon kedves kapocs, mely engemet Arad-város polgárának szabad választásából e város tisztviselő karához s képviselő testületéhez csatolt volt, feloldatott; ennek következtében én e komoly, ünnepélyes perczben azért jelentem meg önök körében, hogy önkhöz bucsu szavaimat intézzem.

Ha visszaemlékezem azon felejthetetlen időre, midőn önök körében a kezdő hivatalnok járátlan-ságával megjelenve, önök szakavatott értelmük, hazafiságuk, — s a mi rám nézve megbecsülhetlen volt — valódi baráti jóakaratok által támogatva, az alkotmányos vitatkozást, ha bár néha hevesebb harczban is, de mindig sikerült úgy befejezni, hogy abból a városra, melyet bár különféle egyéni szempontból — de mindnyájan egyforma hűvvel szeretünk, csak üdvös eredmény származhatott; ha mondom, ezen felejthetetlen időre visszaemlékezem, elfogulva érzem keblemets a gondolat, hogy most ily férfiak köréből válnom kell, a fájdalom könnyeit idézi szemembe.

Kedélyem e hangulata nem engedi, hogy rendes és szabatos visszaillesztést vessek hivataloskodásom lefolyt idejére. — Az alkotmányos választás elvének kifolyásai lévén, mindnyájan s különös műdödeink törvény és alkotmány szerinti lévén szabályozva elvben ugyan kölcsönösen és viszontan osztottuk nem úgy a siker diadalmát, mint

a nagyobb eredmény hiányának árnyát, de ami személyemet illeti, nem habozom elismerni, hogy bár jó akaratomat és buzgóságotam kétségbe vonatni semmi szín alatt sem engedem, ami siker a város javára eléretett, az az önök bölcsesége és lángbuzgalmanak tulajdonítható.

Ez öszinte bevallás után feljogosítva érzem magamat, önöknek tisztelt képviselő urak, szerencsét kívánni azon eredményekhez, miket önök hivataloskodásom alatt kivitnak.

Mert hogy, többet ne említek, önök mindig emlékezhetnek arra: hogy önök voltak azon férfiak, kiknek erélyes kitartásuk által sikerült e városnak helyzetét szellemi és anyagi tekintetben oly fokra emelni, mely a haladásnak és kifejlődésnek nem csekély tanúságát nyújtja.

Engedjék meg, hogy e szavaim igazolására a kezeimnél levő számvonói hiteles kimutatásból néhány adatot idézzek.

A város képviselő testülete 1867. évi június 6-tól mai napig terjedő időköz alatt a város közönségének képviseletében:

1. Egy második főlemlé tanodát állított fel 4 osztálylyal; a sarkadi és orczy-utcai iskolákat egy-egy második osztálylyal gyarapította; a leánytanodát egy 3-dik és 4-dik osztálylyal bővítette s a templom-utcai iskolánál egy kezdő-osztályt alapított.
2. A lyceum építéséhez tetemesen hozzájárult.
3. A városi iskolákat közöseknek nyilvánította.
4. A Gáj-külvárosban segédlelkességet alapított.
5. Életbe léptette a légszuszvilágítást és közuti vaspályát.
6. Egy második hetipiacz engedélyezését ki-esszközölte.
7. A közigazgatás több ágát külön statutu-mokkal szabályozta.
8. A nagyváradi és pesti utakat a háltert és környékét kiköveztetette.
9. A laktanyázott katonaságnak a várba áthelyezését kieszközölte.
10. Fa-part stb. javadalmakat megszerezte.
11. A város részére kereskedelmi s iparkamarát eszközölt.
12. A városi legelő bérbeadását elhatározta s a bérbeadás árverés útján előnyösen eszközölte.
13. A közmunkát a külvárosok rendezésénél czélszerűen felhasználta.
14. A vartérből 120 ezer négyszögöllet megszerzett.
15. Megszerezte csere útján a sóházi telkeket.
16. Megvette a Szecsey-féle házat és telket 12 ezer forintért.
17. A Lukács-féle házat és telket 38,000 forintért.
18. Horváth-féle házat és telket 8 ezer forintért.
19. Hollakyné-féle házat és telket 13,000 forintért.
20. A mértékitelesítő hivatali telket, s arra épületet emeltetett, mely befejezéséhez közel áll.
21. A városnak ingatlanai utáni évi haszonbér jövedelme tett 1867-ben 29309 frt — kr. ma 39188 — —
22. Javadalmi utáni évi jövedelme 1867-ben 86394 „ 35 ma 134862 „ 3
23. Kinlévő követelése 1867-ben 250018 — — ma 130000 — —
24. Tartozása 1867-ben 281328 „ 75 ma 182234 — —

Mindezeket emelkedett önérettel nevezhetik önök a maguk saját műveiknek, s én csak arra vagyok büszke, hogy nekem jutott a szerencse önök eszméit és törekvéseit végrehajthatni.

Annak okát, hogy önök sok egyéb a város felvirágzását czélzó szép eszméik, valószínűleg még nem nyertek, csak saját magam elégtelenségében keresem, s e tekintetben buzgó óhajom az, vajha önök a maguk élen minélőbb az én képességetem százszorosra meghaladó egyént bírjanak, ki önök egyéb üdvös eszméit és terveit is lehető legrövidebb idő alatt érvényesíthesse.

Es most fogadják uraim minden különbség nélkül, egyenkint és mindnyájan szívem legmélyebb halálját, irántam tanúsított kegyes támogatásukért, türelmük és elnézésükért.

A legszebb emlékek egyike, mit e tereméből távoztam alkalmával magammal viszek, azon édes tapasztalat, hogy bár egyszer-másszor véleményeink különböztek, s az alkotmányos discussió közepe néha hevesen harczoltunk: amint a tövényes végzés kimondatott: egymásnak személyes tisztelői s rokonszenves barátai maradtunk. Fogadják e baráti jóakarataukért egytől egyig meleg köszönetemet és kezszerítomat.

A másik megnyugtató emlék, mit magammal viszek, annak öntudata, hogy jóakaratom és buzgalmam a város javát előmozdítani nem lankadt az utolsó perczig, s hogyha netalán hibáztam is, de szántszándékkal soha senkit sérteni, vagy jogában csorbitani nem akartam, s oly igazságos lenni ki-

vántam, mint a hogy a Teremtő, s a műveltség nemtője e szent eszmét lelkekbe leheltte.

Ez öntudatot megőrzöm lelkemben, tul e terem falain is, és vegyék fogadásomat, hogyha bármikor a város érdekében, az én csekély erőmre és közreműködéseimre is szükség lenne, soha sem fogom elfelejteni, mivel tartozom önöknek, mint irántam mindig oly kegyeseknek bizonyult polgártársaimnak.

Legyenek meggyőződve, hogy bármily meszsze és bármily körülmények között legyek is, az aradi polgár címe, melylyel önök engem feldisznítení érdemesnek tartottak lesz, szívemnek a legkedvesebb, lesz amaz egyetlen czím, melyre igazán büszke leszek, ez lesz a talizmán, melynek bűvéréjével önök engemet mindig maguk elébe idézhetnek, s én sietni fogok hálátat leróni.

Es most még egyszer vegyék e téren legforróbb köszönetemet s a válás mélyen érzett fájdalomába fojtott bucsumat.

Ekkor V a r j a s s y J ó z s e f emelt szót: Melyen tisztelt polgármester ur, tisztelt képviselő társaim!

A jelen ünnepélyes pillanatban, midőn A t z é l Péter ur szeretet tisztelet polgármesterünk a képviselő-testülettől és általa a város összes közönségétől hivataláról lemondása folytán ily érkevényen és nehéz szívvel vesz búcsút, úgy hiszem, nem csatalkozom, ha azon meggyőződéseimnek adok ki-jelezést, miként kivétel nélkül mindnyájunk kebelét kettős érzélem hatja át, az egyik a fájdalom, a másik a hála érzet. A fájdalomé azért, mert polgármesterünk oly családfo volt, ki a családd minden egyes tagja iránt tekintet nélkül gazdag és szegény, magyar és más ajku nemzetiség vagy hitfelekezethez való tartozására nézve egyforma szívélyesség és igazságszeretettel viseltetett, bennünket elhagyni kénytelen; a hála pedig azért, mert polgármesteri működése alatt annyi szép és nagszerű, Arad város kiváló előnyére szolgáló eredményeket mutatott föl, melyek az utókornak is, mint fényes vívmányainak maradandó emlékei a szellemi és anyagi haladás mezején buzditó példaul szolgálndának.

Szívünk legbensőbb redőiben érzett fájdalomunk csakis azon körülmény enyhíti, és a válás eme nehéz perczében a veszteség feletti bánatunknak csakis az nyújt vigasztalást, hogy polgármesteri hivataláról nem személyes okokból, vagy magán-indokokból mondott le, hanem lemondott azért, mert ő csász. és kir. apostoli felsége koronás királyunk által kibirbált hazafisága, aranytisztaságú jelme és a közszolgálatban tanúsított tevékenysége magasabb és nehezebb hivatásra igénybe vétetvén, Aradmegye főispánjává nevezetett ki.

En erősen meg vagyok arról győződve, hogy a elzett kinevezés bekövetkezése nélkül a polgármesteri hivatal, — melyet ezelőtt négy évvel a közóhajtsnak engedve, terjedelmes mezei gazdaságnak elhanyagolása és uri kényelemhez szokott életmódjának feloldozása mellett élváltalt és mostanig lelkiismeretesen viselt, — mindaddig le nem teendette vala, míg az általa — Arad mint az alföld legjelentékenyebb városának felvirágzására szolgáló műveket be nem fejezi.

Ily körülmények közt meg kell elégednünk azon jó szíve és nemes lelke sugallatától fakadó ígértével, — melyet ezennel el is fogadunk, — hogy bár ha nem lehet szerencsése tovább, mint a város első tisztviselője. Aradnak élen állnia, mégis ezután épen úgy, mint eddig Aradnak érdekeit előmozdítani és jogos igényeit sikerre juttatni legkedvesebb kötelességének tartandja. Fogadják ezért hálás köszönetünket, fogadják továbbá öszinte elismerésünket azon megtisztelő nyilatkozatáért, hogy polgármesterré történt megválasztását élte legbecesebb momentumának és soha el nem feledendő legdrágább ereklyéjének tekintti.

En, uraim, azon szerény hangok után, melyekkel összes tevékenységét a képviselők érdeméül tulajdonítja és abból magának csak a jó akaratot és buzgóságot vindikálja, holott mindannak, mit négy év alatt kivitunk, oroszlan-része az övé, nem bírok elég ékesszólással híven esetenli mindazokat, melyeknek kivívása csak egy Atzél Péternek sikerülhetett, és azért ezt meg sem kísérlöm. Legjobb tükrözi vissza üdvös és hasznos működését a főszámvonó által készített és imént felolvasott hivatalos jelentés.

Indítványozom tehát:

1. Hogy Atzél Péter polgármester urnak négy évi működése és tevékenységére vonatkozó főszámvonói jelentés egész terjedelmében a mai ülés jegyzőkönyvébe felvéttessék, és az Aradon megjelenő mindkét lapban kinyomassék.

2. Fejezze ki a képviselő-testület jegyzőkönyvében a polgármesteri hivatalról történt lemondása folytáni fájdalom és illetőleg háláérzetét. Vége

3. Mondja ki határozatilag olajfestményi arcképe megszerzését és a közgyűlési terembe leendő kifüggesztését.

Isten éltesse sokáig! áldás és szerencse kísérje minden léptét!

Castelar a commune-ról.

Castelar is nyilatkozott a communeról. Ugyanis, mikor a cortesban a szökevények kiadásáról folyt a tárgyalás és eldőlt határozva az egyes esetek megvizsgálása utáni kiadás, Castelar is szót emelt és ezt mondá: „En soha se fogom elveimet megtagadni, bizonyára a szerencsétlenség napjainban se. De fennen kimondom, hogy soha sem fogunk csatlakozni egy bünhez, jogszértéshez, egy oly politikai eljáráshoz, mely félreismeri a politikai igazság örök alapelveit; mert ha valamely ügynek tisztán kell magát tartania a vétektől és büntől, az bizonyára a szabadság, a demokracia, a köztársaság ügye, mert ez a hatalom és jogtalan-ság által elnyomottak szent ügye. De ne engedjük világos belátásunkat azon fekete felhők által elhomályosítani, melyek ama tettek szomorú színhelyéről szállnak fel. Azok borzasztók valának. Hogy azokat leírja, egy Ezsaiás tollára lenne szükség, hogy lefesse, egy Michel Angello ecsetére. Azon iszony tekintetében hasonlítanak Tyrus, Jeruzsalem bukásához, Belsazar babiloni vendégségéhez, Sardanapal ninivei éjfélihez. De ha azok eredetét kutatjuk, azt a szabadság elnyomásában, a 20 évi caesarságban találjuk, mely minden jogfoglalom megsemmisítése után egy egész emberkor rab-szolgárá tétele után: vakon és önhittén felidézte a háboru borzalmait, hogy meghaljon, úgy, a mint a despotismus rendesen meghalt a történelemben: a legborzasztóbb katasztrófák, az emberi lelkiismeret átká és az ég megátkozása közepette.

Arad, június 10.

A versaillesi nemzetgyűlés június 8-án tartott ülésén az Orleans herceg száműzetésének megszüntetésére vonatkozó indítvány nagy többséggel elfogadtatott, miután Thiers kijelenté, miszerint a hercegek kötelezék magukat a nemzetgyűlésben részt nem venni, s így nincs ok tartani zavarok előidézésétől. Készenlűl venni ezen ígéretet, — ahhoz ugyan nem kis adag jóhiszeműség kívántatik, s lehet az is, hogy majd csak akkor, ha a baj ismét nagyon is a nyakukra nő, mint a párisi zavargásokkal volt, fogják belátni, miszerint a politikai üzemekre a nemzetgyűlés termén kívül is nyílik elég tér a jó hercegeknek, kik bajosan mondták le véglegesen a korona után való hő vágyaik teljesítésétől.

Az érintett ülésen Thiers kijelentette azt is, hogy ő a köztársaság rábizott ügyét nem fogja elárulni, és nem fog senkit megcsalni. Ohajtandó, hogy a jóakarathoz elég ereje is legyen azon kormányalkat megalapításához, mely egyedül szerezhet Franciaországnak jövőt.

A monarchista-pártok machinatioinak ellensúlyozása végett, a hű képviselők belátták annak szükségességét, miszerint Thiersnek a végrehajtó legfőbb hatalommal még több időre leendő felruházását indítványozzák. Korábbi hírek szerint egyidejűleg a száműzetési rendelet megszüntetésével kellett volna ez indítványnak eldöntés alá kerülnie, most azonban úgy látszik, jó-nak tartották azt akkora halasztani, midőn a pótválasztások végbejárnának.

Ami magát Thiers-t személyesen illeti, ő minden alkalommal egész határozottan nyilatkozik a köztársaság fennmaradása mellett. Oly nyíltan azonban még eddig egyszerű sem szólt e tárgyban, mint nemrég Montauban községi küldöttsége előtt, melyet a versaillesi csapatokkal Párisba történt bevonulása utáni napon fogadott: „Ha valaki, —

mondá a többi közt, — oly sok idő óta szerez tapasztalatokat a politikai dolgokban, és oly gyakran látá, hogy eleinte alkotmányos kormányok makacs elvakultságukban, az általam felállított azon elvnek: „A király uralkodik, de nem kormányoz” — helyére később mindig a szemé-lyes uralmat igyekeztek helyezni, úgy kételkednie kell végre is afelett, hogy nálunk Franciaországban a monarchikus államalkat a rend és szabadsággal együtt meg legyen honosítható. Nem lehet engedniük, hogy a ferdalalom minden husz évben visszatérjen; csakis a köztársasági államalkat menthet meg minket... Csakis a köztársasággal és a köztársaságban fog a nyugalom utczáin-kon, a rend pénzügyeinkben, a hatalom hadser-günkben, és a remény, hogy a világ szemelátára ismét összecszedhessük magunkat, — visszatérni. Ezen törekvésnek fogom én végerőmet szentelni, ez leendő életem dicsőség és aggkorom koronája; Megmondhatják önök polgártársaiknak, miszerint a köztársaságnak erősebb támasza nincs mint én.”

Hasonló értelemben nyilatkozott Toulouse küldöttei előtt is: „Mindenképp tudja, hogy én szabadelvű monarchia mellett voltam mindig. Ezért szolgáltam én Lajos Fülöp királynak, és ezért küzdtem szüntelenül a császárság ellen. De én a szabadságot mindenképp feléleltem; és azt hiszem, hogy ez London és Washingtonban is megvan. Miután azon kormányalkat, mely Washingtonban a szabadság ki-fejlődését lehetségessé tette, jelenleg Franciaor-szágnak is fennáll, és miután az a lakosság nagy részénél támaszra talál azt hiszem, ezzel most a legloyalisabb eljárás becsületes kísérletet tenni. Biztosíthatom önöket, miszerint én és társaim el vagyunk határozva, ezen kísérletet folytatni azon őszinte óhajjal, hogy az bár sikerülne, és azon reménnyel, hogy a köztársaság leendő a szemé-lyes hatalmának fogva Franciaország végleges kor-mányalkata.”

Ezen és a nemzetgyűlés előtt tett nyilatkozat után nem kétkedhetünk Thiers szándékait iránt, és nem lehet semmit forróbban óhajtanunk, minthogy ez államférfi, ki úgy látszik régi tettere-jét ismét visszanyeré, a nemzetgyűlés reactiona-rius elemeivel vívandó harcban győztes legyen.

A persiai éhség

— Irja onnan egy levelező. —

A hírek, melyek Persia déli és középső ré-széről hozzánk jutnak, oly szomorúak, hogy fájdalmasból fájdalmasban érintik szíveinket. A nyomor oly borzasztó mérvet öltött, hogy még az országban azelőtt gazdagságáról annyira isme-retes fővárosában sem ritka látványok az éhen halt emberek. Mire viheti a ki nem elégitett éhség az embereket, az a lélekbuvárokra nézve igen tanu-ságos lehet, — erről a tények egész tömege, mely minden emberi érzést alapjaiban megrendít, lesuj-tó tanúságot tehet. Ispahanban embereket láttak, kik hullákafalattomban elhord-tak és azokkal csillapíták ki-nos éhségüket. Khorasszanban kétségbe-esett szülők saját magzataikat a tur-kománoknak adják el, — hogy ezeket így az éh-halál elől megmentsek. Ez is egy figyelemremél-tó pszichikus jelenség!

Sirazkermanban és Fezd-ben kiaszott árnyé-kokhoz hasonló emberi alakok járnak a szántóföl-deken ide-estova, gyökereket s füvekkel táplálko-z-

va, mi által ismét egész csapat sajátos betegség keletkezett. Persia egykor oly sűrű népessége nap-ról napra fogy, s ama hólepelhez hasonlít, melyet a nap heve lassankint olvaszt.

Egész európai gyarmatok, mint a Julfa-i, egyszerre halnak ki hihetetlen gyorsasággal. Azon idegenek, kiknek még maradt valamijök, sietve hagyják el a helyeket, hol a hagymáz, sőt nem ritkán már a dögvész is dühög. Azon bizonyos siri csend, mely minden minden despotikus kormány alatti országban, tehát Persiában is uralg, hol Da-rius Hystaspes elvének, hogy „ország és nép a ki-rályé”, maig is hódolnak, most oly rémületessé vált, hogy az ember betűszerint azt gondolja, csu-pa sirhantokon jár.

Hát az „atyai kormány”? — fogja ön kérdezni, — mit tesz az éhség tovább terjeszkedésének meg-gátolására? Hajlandó volnék azt mondani, hogy a sa-hé borzasztó csapásból még hasznót is akar huzni. Ha Törökországot, melyben legalább az európai civilizációk hacsak mécsa is világol, elhagyja, és az ázsiai határon belül van, egész Közép-Ázsiát bevándorolhatja a elejétől végig csak-is oly állapotokra fog találni, melyek syracusai Dénesek előtt, mint a „tisztetletremelő, istenfőlő” intézmények eszménye lebegett volna. A király — akár sah, khán, imán vagy szultán legyen a neve — élet és halál ura és tisztét többnyire ama fejből való számolás útján végzi el, mely önkénál-tán a marhakereskedők közt divik.

Éhséggel fenyegető év közeledik, s ő — gab-nát vásárol össze — per fas et nefas. A jobbról-balról halva összegyűjtött emberek látványa a ki-rályt speculációjában semmikép sem zavarja, ő fősége tovább halad a megkezdett uton.

Ha a nyilvános csapás legnagyobb fokát érte el, az „istentől” rendelt kormány a gabnarakta-akat kinyitattja és irtóztató áron adja el az életet. De ki ne venne? Az uralkodó népe egész vagyonát bekaszsálja s így saját országának lesz vámpirjává. Persia sah-ja is roppant buzamennyiséget halmo-zott össze, de annak eladásával addig várt, míg a katasztrófa elviselhetlenné lőn. Végre is csak az angol követ sürgetésére adott át 150,000 hektoliter búzát a nyilvános használatnak, de mily áron!

Rézpénzt nem akarnak elfogadni a „Hasna-dar”-ok (állampénztári hivatalnokok), és miután a szegényebb népségeknek nincs más pénzname, 4 és fél százaléknyi ágiót kell ráfizetniük. Ez új kizű-rendeletnek következménye lőn, hogy a sütők bolt-jaikat bezárni kénytelenítettek, s a nép is éhség által zaklatva, már-már gyújtogatásra adta magát, midőn a diplomatai testület közbenjárására az ágió megszüntetett. Mindazáltal a kormány rendkívül fukar gabnakezletével és csak kis mennyiséggel ad el belőle. — Mit lehet ily kor-mánytól várni?

Táviratok.

Versailles, jun. 9. A nemzetgyűlés tegnapi ülésében Thiers kijelenté, hogy eleinte el-lenezte a száműzési törvények eltörlését, mert az országban támadható zavaroktól félt. Azután her-cég csatlakozott a bizottság nézetéhez, mely a ho-zzágok elvállalták a kötelezett-séget, hogy nem lépnek be a nem-zetgyűlésbe s így nem szolgáltatnak okot az aggodalomra. Thiers hangsúlyozza, hogy az igazgatásra alkalmat adható kérdések a rend és az ország hitele érdekében elhalasztandók. Ő nem fogja a reá bizott köztársaságot elárulni és nem fog senkit elárulni. Erre a Bourbonokat száműző törvény eltörlése 484

szóval 103 szó ellenében elfogadtatott. és Joinville és Aumale hercegek választásai 484 szóval 113 szó ellenében érvényesnek nyilvánít-tattak.

Versailles, jun. 9. A Thiers felhatal-mázásának meghosszabbítására vonatkozó indít-vány valószínűleg el fog halasztatni a pótválasz-tásokig. — Rossel és Courbet Párisban elfogattak. — Favrennek egy jun. 6-dikán kelt sürgönye a párisi mozgalmról, e mozgalm okát abban keresi, hogy a jakobinusok s a nemzetközi munkás-egylet tul-ságosan sok munkást halmozott össze Párisban.

Flórencz, jun. 8. Venosta egy körsür-gönye a külhatalmakkal tudatja, hogy Olasz-or-szág fővárosát júli-én Rómá-ba teszi s egyúttal felhívja a külkormányokat, hogy képviselőik székhelyét is oda tegyék át. A sürgöny továbbá tudatja, hogy a francia kormá-ny nem engedvén meg flo-renczi képviselőjének, hogy a z olasz kormányt Rómába kövesse, Olaszország kénytelen volt ma-gát Párisban egyelőre csak egy-szerű ügyvivő által képvisel-tetni.

Bukarest, jun. 8. A kamara valameny-nyi választást igazolta és megalakítá a bizottsá-gokat. A kamara elnökévé az ó-conservatív Ghika Demeter herceg választott meg.

Konstantinápoly, jun. 7. éjjeli 11 órákor. Ma reggel majdnem egyidőben négy tűz-vész ütött ki; az egyik Valide-Tschesmeben, kö-zel a mult évi június 5-ki égés színhelyéhez, s most ismét 100 ház égett le; a másik Perában ütött ki, de csakhamar eloltott; a harmadik Galata-Yuk-sek-Caldiron-ban, hol husz ház, és a negyedik az arany-szarunál, hol 50 ház égett le. Azt hiszik, hogy e tüzek gyújtogatóktól erednek. Szerencsére csak csekély szél fujt.

Pétervár, június 8. A „Journ. de St. Petersburg” jelentést tesz, miként nyújtotta át a török nagykövet az Osmanie-rendet. A czár kegyteljes, szívélyes szavakkal választott a követ megszólítására. Az említett lap hozzátézi, hogy ez ünnepélyesség csak újabb bizonyítéka azon jó viszonyoknak, mely Oroszország sa-porta között fennáll, s kifeje-zése azon érzelmeknek, melyek a két uralko-dót eltöltik.

Versailles, jun. 8. A Bourbonágak egyesülésébe csak Nemours herceg s a párisi gróf egyezett bele. Joinville és Aumale hercegek nem fogadták el azt.

Flórencz, jun. 8. A mont-Cenis vasu-társaság igazgatósága tudatja, hogy a közvetlen közlekedés Páris, Lyon s a középtenger között is-mét megnyílt.

Berlin, jun. 8. Megbizható források cons-tatálják, hogy Páris ostroma alatt 15,000 porosz veszté el életét.

Legujabb.

Bécs, jun. 9. A „Franz. Corr.” írja e hó 5 dikéről: Minden oldalról hallatszik, miszerint a bonapartismus a bel- és kül-földi sajtóban új erőtesztéseket tesz. Itt Párisban, mióta a „Peuple francais” meg-szünt, csak egy kevésre becsült s különben is igen rosszul szerkesztett közlönyük van a „La Constitution.” Mint e lap ma jelenti, III. Napoleon londoni nagylapja a „Situa-tion” szerkesztését Duvernois, a leg-

TÁRCZA.

Bérmentes levelek.

XIV.

Nagysád! Sorsom iránti hő érdeklődése jól esett tudásra vágyó szívemnek s hálából e néhány sorban adok éle-t-jelt, s miután a „rosz pénz nem vész el” nyugodt lehet bájos Mentornak, számos el-leim velem együtt még igen sokáig fogunk élet-ben maradni. . . . Nem irtam, mert nem volt miről és kiről, ha csak ismétlésekbe nem akar-tam volna esni, mint politikai pártjaink, melyek évek óta egy és ugyanazt, csak hogy más szavak-kal hirdetnek, igérnek és következtessen — nem tartják meg. Minek is innék ez időnyben oly gyak-ran, midőn a megújult természet sokkal üdítőbb zölddel kínálkozik az olvasó szemének, mint bármely szelleműs (?) tárczacikk, s a kiserdői ásványviz-fogyasztó egyet tagjaitól több ujdón-ság tudható meg reggelenként, mint Puszi s az összes hirlap-reportterektől.

Istenem, de szép s kimeríthetlen élvekké ki-nálkozó is az a kiserdő! kicsi is, erdő is, mert sok vad fordul meg benne. A szem bárhová néz, min-dig talál valamit, ami — nincs ott. Ha zajt és szórakozást keressz, ott van a Phidiasra emléke-ztető két oroszlán és a Holt-Maros, mely érezhe-tően hirdeti a városi képviseletnek a közegész-ség fenntartására szintén könyűket fakasztó működését. Aki ott künn jó léget akar szívni, az ne menjen ki, hanem jöjjön be a városba, üljön kocsira és menjen máshová. — Ott látható azon hely is, melyen a huszonegyedik terv szerint a lövésztársaság a jó vő nemzedéknek egy tánc-helyiséggel egybekötött fogadót akar építtetni. Még ez évben megválasztatik a bizottság, mely ja-vaslatot dolgozand ki: hogy mily új terv készí-tessék az emelni szándékol épülethez. . . Ott ta-lálható fel az igazi demokracia, és egyetértés, amennyiben mindnyájan egyet érzünk, egy hiányunk s fölöslegünk van, egyet látunk s nem lá-tunk, egyet nem hallunk (a magyar szó!) — ott van-nak vasárnap s ünnepnapok délutánjain a loyális daj-kák, kik a közös hadsereg és honvédség iránt egy-formán lelkesülnek, ott látható népünnepnek mindabból semmi, mit a rendezők öles plakatokon, nyomtatott programokban ígérnek, ott tartatott ismét a gymnasiumi ifjuság junialis, mely arról nevezetes, hogy a férfinem nősülhetnék része nem tánczolt, aminek nem ök, hanem az átkozott po-

dagra az oka, — a szépnem arisztokratikus (?) része pedig divatosnak találta tánczestélyre menni, hogy ne tánczoljon, bízzán azt a kalaptalan egyszerű „polgár” leányokra.

Ne csodálja Nagysád, hogy annyi élv s szó-rakozás után az ember a kiserdőből a szabadba vágyik s elmegy a kupa pusztára, hol valódi nagyvárosi komfortot, magyar ősi vendégzeretetet, magyar őszinte szívet és szót talál, megfüröszt-i lelkét a kedélyét a tiszta balzsamos léghen és meg-sajnálja, hogy miért nem e pusztá az övé! Aján-lom e lap szerkesztőjének, hagyja itt örököseit: „gyönyörű” két kutyáját s szerkeszesse ott a „Ku-pai híradót”, munkatársakban nem lesz hiány, ott van egész Dombegyház legjelesebb poétája, mint a kinek híre egész Kovácsházaig elhatott — olyan segédszerkesztő lesz abból, milyen Lőkősházaig nincs, — s előfizető is elég lesz, ha va la me n ny i J—y előfizet. — Énrészemről kedvesebb, összetar-tóbb s vendég-szeretőbb családot nem ismerek, mint a J—y család hölgy s férfi tagjait, kik szí-vességgükkel úgy lefűzik az embert, ha egyszer oda kerül, hogy nincs is többé kedve onnan el-menni. Viharról ott nem is tudnak, csak mikor Bandi atya két mezidűl ministrans gyerek segé-dlete mellett a kunagotai templomban énekelni kezd. Jeriko falai alatt alkalmasint ily hangu atyák szol-gáltatták a misét (már mint az ő istenüknek) s így nem csoda, ha a falak ledőltek. Ez énekhangtól való ijedségükben rugta-e le pünkösdi vasárnapján a két ministráló gyerek eszmáját, vagy pedig, hogy nem is volt, elég az hozzá, mezidűl szolgál-tak az oltár körül, mezidűl töltötték folyton a ke-helybe a bort, mit történetesen ott levő derék vá-rosi főorvosunk nem nézhetett megindulás nélkül, hanem tiz forintot átadott az ottani lelkésznek, hogy a két gyereknek ünnep után azonnal eszmát ve-gyen. (Csak attól félek, hogy a derék emberbarát rosz néven veszi, hogy e tetteit itt fölemlítettem.)

Dombegyháza egyik legjelesebb poétája, méltá-nyulván B. atya érdemeit, elkészíté márványköre vésendő sirversét, mely következőleg hangzik:

„Halandó, ki bolygós Bandi sirja felett,
Ne igen hullasd itt részvét-könyvedet.
Inkább öntözz rája fűm magyarait,
Mert mióta itt van, nom is quaterka ik.
Hogy ha Noe szőlőt nem visz a bákába,
Bandi még nem lenne e szűk sir árkaiba.
De a venyige-lé, mint golyó a harcost
Korán lőteríté. — oh mért ivott karcost!”

Alighogy visszajöttem, máris szomorú hírek

keseríték meg lelkemet. Képzeld nagysád, váro-sunk volt polgármestere, ki számos derék polgár-társ jókor történt tiltakozása dacára, csak imént a gyönyörű marosparti tért éktelenítette el roppant nagy lyceum-épülettel, most meg a város kellő közepében egy palotaszzerű bérházakkal összekötött s z i n h á z at akar építtetni! A mi sok, az sok. Ha áránk ellehetek becsüllettel komédiához nél-kül, mi sem szorultunk rá, s ha már dacból mégis akarnak egyet, mért nem építtetik Gája vagy Pe-rynyában, hol elég hely van, miért épen a város közepében? Azért, hogy magyarul nyelvkeskedő komédiásoknak helyük legyen, kell nekünk a „szentháromság” szoborra való kilátástól megfosz-tatnunk! Hanem hiszen tudjuk, mit kell tennünk az ilyen nagyuri passiók kijátszására. Elhatáro-ztuk, hogy egyelőre semmit sem t e s z ü n k , ha-nem a sör- és kávéházakban férfiasan tiltakozunk e terv ellen, s ezenkívül ha az épület már kész lesz, küldöttséget menesztünk a miniszteriumhoz, hogy városi autonómia-nk megővése végett a terv végrehajtását, melyet a város válas-zott képviselete egyhangulag elfogadni nem állott, függeszesse fel. Részemről nem mon-dok le a reményről, hogy majdan a színház ellen tiltakozandó polgártársaink küldöttsége hasonló erélyt tanusítand s e r e d m é n y t vívand ki a miniszternél ez ügyben, mint a lyceumnál.

Pedig higgye meg nagysád, nem vagyunk szürszálhasogatók s akadékoskodók. Hideg vérrrel néztük, mint csereberéltek el a kinstárnak a gyö-nyörű fekvésű radnai-uti telket a szemétdombos sóházi telekért, mely csak itt az orrunk előtt fek-szik; eltűnjük szó nélkül, hogy e telekre egy nagy-városházat akarnak emelni, ámbar ez is csak nagy városias majmolás, de mégis fáj nekünk, hogy vá-rosum mindinkább kivetkőztetik azon patriarcha-lis jellegből, melynek köszönhetők századokig, hogy idegen nem mert hozzánk betolakodni, mert utaink állapota megóvott bennünket a külföldiek szemtelenn látogatásaitól. Magunkban és magunk-nak élünk; de most, midőn mindinkább nagyvárosi színt erőszakolnak ránk, egyre több épületet kell emelnünk, egyre szaporodik a pénz és vagyon, mi aztán okozza, hogy szükségleteink is nagyobbak.

S e gyönyörűséges városi képviselők még könyvet hullatnak, hogy a volt polgármester lekö-szönt! bezzeg majd nem sirnak, ha a színház a város közepén kész lesz, a városház felépül, s a keresk. és iparkamra idetetele miatt a lakás is ke-vés lesz, a marosparti lyceumba még a szomszéd megyékből is a sok csöcselék-gyerek ide tódul!

Tulajdonítsák majd mind e kellemetlenséget a volt polgármester ravasz hívei maguknak, mi részünk-ről mindent elkövetünk e tervek megfűszérésére, s azért mossuk kezeinket!

De a mennyire panaszkunk van fennebbi ter-vek miatt a volt polgármester ellen, ép oly jól esik regisztrálnunk egyik rendőri közeg gazdálkodó lel-kiismeretességét. Egy szűk utcában, egy haszon-talan istállóban multkor éjjel tűz ütőn ki, világért sem engedte meg a piszkos esős időben az új vízfecs-kendőt oltás végett odavitetni, hanem csak azt, mely alul több helyütt lyukacs lévén, legalkalmasabbnak bizonyult a földön bármely nagy port felőntözni. A roppant erőmegfeszítéssel szivattyúzó polgártár-sak az istálló leégése után azonnal észrevették, hogy a víz alkalmasint azért csorgott mindig le-felé a hordóból, mert a fenekén egy gyerekfej nagyságú kis lyukacska volt. Hogy a tüzet észrevet-ték, azt annak köszönhetik, hogy egy szomszéd-ban lakó jeles tisztviselő égő fá k l y á v a l azt felfedezte.

A megye új főispánja se panaszkodhatik, hogy nem keresett egyéniség. Eddig csak mintegy háromezerkét száz folyamodás van nála hi-vatal végett; a legtöbb kérvényező megelőgszik, ha csak egy kis fűszalgabiróságot sikerül is elnyernie. Megjegyzendő, hogy említett számba én még nem vagyok befoglalva, nagyon, nagyon félek, hogy is-mét el tálalok késni, pedig ha valakiben van talen-tum az illető hivattal járó évi fizetést egy hónap alatt elkölteni, bennem megvan.

Tanács európai vőlegényeknek: Soha se utazzál vasuton harmadik osztályu kocsi-ban, midőn arád egy második osztályu ül, különben vő-legényi qualificatiód is tertiát ül, minek iskolai szabályok szerint is consilium abeundi a vége. . .

A természetudósok augusztus hóban tartan-dó nagygyűlésére ugyancsak nagyban készülünk. A nagy bizottságból mely mintegy negyven—öt-ven tagot számlál, a minap is már vagy négy összegyűlt; jövőre ismét nagy tanácskozmány le-endő a megyeházánál, hogy miként lehetne a közp. bizottság tagjainak legalább harmadrészt össze-hozni. Ha a jelenségek nem esznek, aug. 27-kén körülbelül a bizottság tudni fogja, hogy mit kel-lött volna a tenni, hogy a hozzánk kötött vára-kozásként megfelelhessünk.

Hogy mit kellene főleg az ide érkezendő ter-mészetudósoknak bemutatnunk, azt alkalmilag elmon dandja a Nagysádnak alólírt nevét szívesen felajánló
Puszi

jelesebb publicista, ki felett a császárság még fénykorában is rendelkezhetett, — vette át. A vidéken több lap ingyen osztatik eszt a lakosság közt, s ezek egy ujonnan eszközözendő plebiscitum mellett izgatnak.

Versailles, jun. 9. A pénzügyér jelentése a kölcsönre vonatkozó tjavaslatot illetőleg kiemeli, miszerint két milliárdot mielőbb szükséges lefizetni, hogy a porosz megszállásnak vége szakadjon; a kölcsön sikerülését illetőleg pedig számol az idegen nemzetek bizalmára, főleg pedig Franciaország érélyes közreműködésére.

Zágráb, jun. 9. Kutjevo és Toropolya vál. kerületekben a kormánypárt győzött Maljevac főispán és Modic földbirtokos személyében.

Karlovicz, jun. 9. A congressus mai ülésén a patriarchatusi adminisztrator felett Sza-botics interpellációjára. Tudatta, hogy Nako temesvári püspök lemondott s ismételve kijelentette, miszerint nem térhet vissza, lemondása azonban el nem fogadtatott; fizetése felfüggesztetett. Ezután a tanitók fizetése fölött folyt a tanácskozás.

Fiume, jun. 9. Tegnap a legkedvezőtle-nebb időben ment végbe a nagyszerű fáklás se- renade, a város egész napon át pompásan fel volt lobogózva. Este a közönségi küldöttség 300 fáklás és zenésző kíséretében, zászlókkal vonult a kor-mányzó palotája elé, hol a beláthatlan néptömeg szünni nem akaró éljenzésekben tört ki s csak mi-dőn az eső valóságos felhőszakadássá vált, lett vége a lelkesültségnek.

Az „aradmegyei Deák-párt“ elnöké nek lemondása folytán szükségessé vált elnök-választás és egyéb nagy fontosságu tárgyak feletti tanácskozás végett a Deák-párt összes tagjai folyó 1871. évi június hó 14-én, délután 5 órakor Aradon, a me-gyeház nagytermében tartandó tanácsko-zásra tisztelettel meghívattak.

Arad, 1871. évi jun. 4-én.
Az aradmegyei Deák-párt kö-zépponti választmánya.

Meghívás.

A bekövetkezendő megyerendezéshez szükséges előmunkálatok miképeni foga-natosítása végett, az aradmegyei ellenzék részéről folyó hó 14-kén, délelőtti 10 óra- kor, a „Fehér-kereszt“ vendéglőben érte- kezlet fog tartatni. Ezen igen fontos tár- gyak végett tartandó tanácskozmányban megjelenésre a párt tagjai tiszteletteljesen fölkértnek.

Simonyi Lajos.

Ujdonságok.

* Pestről írják nekünk: Gorove közle- kedési miniszter határozott lemondását e napokban benyújtotta. Utóda, mint igen valószínű, Tiszta Lajos lesz.

* A felsége június 8-án szentesíté a ka- tonai határörvidék bekebelezésére vonat- kozó előterjesztéseket. Ezek nyilvánosságra hoza- tala legközelebb megtörténik.

* A magy.kir. pénzügyminiszter Skonda Kálmán adóhivatali tisztet ellenőrré nevezte ki.

* Képviselőválasztás. Torontál megye bessenyi kerületében Rónay János ellen- zéki választatot meg közelebből képviselővé a szélső nemzetiségű jelölt ellenében.

* Brassai Sámuel megérkezett London- ba, hol az unitáriusok most a világ minden részé- ből gyűlést tartanak. Ő ott az erdélyi unitáriusok- kat képviseli. Megismerkedett itt Sir John Bow- ringgal, aki nagy hungarophil s ki Franciaor- szág jelen helyzetére a következőket írja: „Fran- ciaország most jobban meg van alázza, mint ma- ga Lengyelország. Franciaország oda jutott, hogy vagy másodrendű hatalom lesz, vagy első rendű gyöngeség. Mert nem képzeltetni nagyobb gyön- geséget, mint Thiers urat birni államfőül, a kinek előbb követett reaktionárius politikája s ingatag jelleme legfőbb okozója azoknak a bűnöknek, mik most Franciaországot megalázták.“

* Versaillesből következőket írnak: Ma délután 3 órakor két párisi dandárt láttam el- vonulni; a csapatok igen megelégedetten néztek ki, de a versaillesi közönség nem igen osztogatta tetszésnyilatkozatait. A katonák a piros zászlót, melyet meghódítottak, a porban végighúzták, az elvett mitrailleurseők virágokkal, ágakkal és kar- dokkal voltak díszítve, melyeket a lázadóktól vet- tek el. Egy katona azt beszélte, hogy a Pére-La- chaisen a halottak oly csoportokba hevernek, hogy egészen övéig értek; 20,000 halott, 30,000 fogoly ez a legesekélyebb becslés, pontos adatokat sem fog megtudni senki. Ölnék és gyilkol- nak, de eltemetik a hullákat a nélkül, hogy meg- számlálják.

* A közoktatási miniszter a jogakademiák igazgatóihoz rendeletet intézett, melyben elrendeli, hogy azon akadémiai vagy lyceumi joghallgatók, kik az általuk már valamely előbbi félévben hallgatott egyik vagy másik tan- tánygyból még nem tették le a vizsgát, csak akkor bocsátassanak be az általuk később hallgatott tan- tánygyból vizsgálatra, ha azokat megelőzőtt va- lamennyi tantánygyból már kiállították az előirt vizsgákat. — Kivételt képeznek az egyetemből jogakademiákba átlépett tanulók; azok kik kivé- teles okoknál fogva külön-engedélyt nyertek; és végre az egy évi önkéntesek.

* A vallás és közoktatási mi- niszterium körrendeletileg tudatta valamennyi tör- vényhatósággal, hogy egyedül az izr. congressusi emalyok értelmében felállított országos izr. iroda képeni a kormány s az izr. lakosság közt a joga- dott közvetítő közeget.

* Ez volt aztán a takarékpénz- tári pénztárnok. Zentáról írják, hogy az ottani takarékpénztár pénztárnoka, Boros Jó- zsef e napokban meghalt. Ő a szó betű szerinti értelmében pótolhatlan. Oly rendkívüli emlékező tehetséggel bírt, hogy bár a város 20,000 lélekből áll, minden lakosról, könyv nélkül tudta, mily ház szám alatt lakik s hány láncz földdel bír. Képzeltethő, hogy állásában ennek mily jó hasznát vette.

* Égs föld között. Most lesz 3 éve, hogy egy Braatz Euphroziné nevű költőtanácsosnő Pesten a Blondintéren a 110 lábnyi magasságban kifeszít- tett kötélről lebukott. Ez eset általános sajnálko- zást keltett, ég úgy, mint a rómaiaknál, mikor egy kedvelt gladiátort széttéptek a vadállatok. De az ily esetek nem riaszták vissza a közönséget, hogy „panem et circenses“—t ne kiáltson. Ugy látszik, a közönség izlése e tekintetben keveset változott. A kötélről történt lebukás idegőrző hatását hamar elfeledték s a következő évben újra ezer meg ezer ember nézte Blondin hajmeresztő mutatványait. Mult csütörtökön is, írják Pestről, dacára, hogy a főváros nagy része kiment a budai hegyek közé: több mint 6000 ember látogatta meg az állatker- tet, hol szédítő magasságban mindenféle kötelek voltak kifeszítve, köztük 80 láb magasságban egy hosszú, feszes sodronykötél, melyen a nap leendő hőse William Garretti, aki a Niagara felett is ke- resztült ment velocipeddel egy szál kötélen, ugyan- ily nemű nyaktörő vállalatot volt producálandó. Az előadás kezdete fél ötre volt hirdelve, de csak jó- val öt után kezdődött, a mi a közönség türelmét nem kis próbára tette. Végre elkezdődött az elő- adás, a Mauley testvérek acrobatai productióival, mire Master Oscar művelt hajmeresztő dolgokat egy mindkét végén megerősített lógó kötélen, oly praecisitással és szép plastikával, hogy az ember teljes lehetetlennek hihette, hogy valami szeren- csétlenség történhessék. Utána jöttek a hinta mu- tatványok, fogódzás nélkül fellábon, s a Merkel- testvérek kettős előadása, ugyancsak hintán. Ekkor következett volna a Garretti légi utja. Ott állt a csinos kis jármű két kerekével a kötelet tartó egyik oszlophoz erősítve. Nagyobb kerekének ten- gelyéről két rud lógott lefele, mely alsó végén egy harmadik vas ruddal volt összekötve, úgy hogy a három rud a tengelylyel együtt négyszöget képe- zett, s e négyszögön belül húzódott a sodrony-kötél. Ez nagyban enyhíté a légi ut veszélyességét, mert látni való volt, hogy ha a velociped a köté- ről leliklik is, nem eshetik földre, mert a rud négy- szög megakasztja s a jármű lógva marad a köté- len. De épen, midőn Garretti és társa, aki a velo- cipedre alkalmazott rudnégyyszög alsó keresztud- ján gymnastikai gyakorlatokat volt végzendő s egyuttal pondusát és egyensúlyozóját képezte volna a járműnek, az egyik fogas oszlopon fölkapaszkod- tak, — az időközben beborult ég csatornái me- geredtek s szakadni kezdett a zápor a közönségre, melynek legnagyobb része futva menekült a közli fedett kelyekre, ott hagyva az egész előadást. Néhá- nyan azonban mégis ott maradtak; azok aztán a következő látványnak voltak tanui. Garretti a már eredetileg is ferdén álló kétkerekű jármű kis nyergén helyet foglalt, két lábát rátette a kengyeles külsőre s megragadta két kezével az irányzót, míg társa karjánál fogva lógott a kö- tél alatt a rudnégyyszög alsó keresztudján. A nézők viszafojított lélekzettel kísérték e mu- tatványt. A jármű lassan megindult, végig ment a kötélen, de visszautjában háttal menve még alig jutott el a kötélt közepére, midőn hirtelen le- fordult s egy pillanat múlva ott lógott mind a két ember a kötélt alatt a levegőben, egyik a velociped irányzójába, a másik a rudnégyyszögbe kapasz- kodva. A nézők szorongva nézték, hogy mi törté- nik most? Azok oda fenn nem vesztek el lélekje- lenlétüket, s ott lógva mint óralánczon a joujou, tanácskoznai látszottak, mi tevők legyenek e ké- nyelmetlen posztóban? Végre az egyik felkapasz- kodott a sodrony-kötélig s azon változtatott karral, függő helyzetben eljutott egy lefüggő kötélig, a min aztán leboicsátkozott. A másik azalatt ott ma- radt függve, s csak mikor látta, hogy társa már biztonságban van, akkor kapaszkodott ő is fel a kötélig s azon egy ideig hasfekvésben pihen- vén, kartámasz fogásokkal eljutott az egyik osz- lopig, melyen aztán leereszkedett. Ily szomorú vé- get ért az előadás. Hogy a szerencsétlenséget, mely nek azonban szerencsére semmi emberélet áldoza- tul nem esett, sem a földel alá menekült gyöngébb nemnek nem okozott sok szívszorongatást, — mi okozhatta? nem tudhatni. Mondják, hogy a szembe verő eső volt oka.

* Terjedelmes család. A Rio Janeiróban (Brazília) megjelenő „Tribune“ című hírlap Pasca-Curruiból, az ottani anyakönyv után a következő curiózumot közli. El a nevezett helyen egy testileg s szellemileg egyaránt ép, erős 121 éves matrona, ki kétszer volt férjnél ekkoráig. Első házasságából tíz gyermeke született, részint fiúk, részint leányok. Második házassága gyümöl- cse egyetlen leány volt. E 11 gyermektől még most is élő 117 unoka származott, kik 400 déd- unokát nemzettek. A dédunokáknak 300 gyerme- kük van s ez utóbbiaknak (a hatodik nemzedék- nek) ismét 80. Az érdemes matrona családja tehát összesen 908 tagból áll, sőt az illető lap azt is tudja, hogy legrövidebb idő alatt 1050-re fog szaporodni az ugys terjedelmes család. A 121 éves asszony- ság születés-ünnepén aztán az egész rokouság összegyűl, mi azonnal benépesíti az illető hely nagy- részét.

* Következő gyászjelentés küldetett be: Dániel Lajos, Jó- zsef, Gergely, Teréz férjesült Patru- bány Gergelyné, maguk és számos roko- naik nevében mely részvétellel jelentik testvérük Drauczi Dániel Lukács, Aradmegye volt tisztviselőjének, folyó évi június hó 9-én hosz- szas szenvedés sa halotti szentségek felvétele után, élte 61. évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hideg tetemei f. hó 11-én délután 4 órakor fogtak az aradi sarkertben eltakarítani; lelkeért az engesztelő szent mise-áldozat az Aradmegyei kórház kápolnájában folyó hó 12-én délelőtti 9 órakor fog megtartatni. Béke poraira!

* A következő gyászjelentés küldetett be hozzánk: Özvegy Szálinger Nán- dorné, szül. Zay Terézia saját, valamint gyermekei Emilia, Ernő, ugy számos rokonai nevében elszor- morodott szívvel jelenti felejtethlen férjének ille- tőleg atyjuk és rokonuknak Szálinger Nán- dor, szab. kir. Aradváros t. aljegyzőjének, élte 47-ik és boldog házasságuk 20-ik évében, f. hó 9-én, d. e. 10 órakor váratlanul bekövetkezett gyászos kimúltát. Az elhunyt hideg tetemei f. hó 11-én délután 5 órakor, magyar-utczai 7-ik szá- mu lakásából fognak a városi róm. kath. sir- kertben eltakarítani; az engesztelő szent mise pedig folyó hó 12-én reggeli 10 órakor fog a t. minorita atyák templomában megtartatni. Áldás és béke lengjen hamvai fölött! Arad, 1871. évi június hó 9-én.

* Kétféjű galamb. A „Zala-somo- gyi közöny“ írja, hogy Baksán egy kétféjű ga- lamb kelt ki a tájásból, s már annyira nőtt, hogy röpdösní kezdett, midőn tulajdonosa — attól való félelmében, hogy két fejű sassá növi ki magát — elpusztította.

Meghaltak Aradon.

(Junius 2-től — június 10-ig.)

Belváros: Molnár István, 49 é., csizma- dia, sorvadás, — Veil Adél, 19 é., esztergályos l., vízkór, — Szálinger Nándor, 47 é., városi hiva- talnok, tüdőszélhűdés.

Pernyá: Szabó Erzsébet, 2 hó, nap- számos l., rángás, — Simon Mária, 70 é., napszá- mosnő, mellvízkór, — Reingeis Victor, 1 éves, mézszáros fia, vízbe fult. — Milánkoric Miksa, 44 é., földésző, tüdővész, — Frick Eugen, 6 hetes, kömives fia, görcsök.

Marospart: Szabó István, 3 n., nap- számos fia, gyöngülés, — Simándin Flora, 1 é., napszámos fia, rángás.

Legelő: Lipitor Flora, 1 éves, napszámos l., Orbáncz.

Meghívás

Ma Vasárnap, az aradi „Áltános munkasegylet“ tőköl-téri helyiségében az egyleti könyvtárjává Szabó Lajos felolvasást tartand a munkáskérdés és munkásügyről, melyet több szavaltat és társalgási estély fog követni. Be- lépti-díj nem egyleti tagok részére 20 kr.

Kezdeté este 7 órakor.

Ez alkalommal tisztelettel hívja fel az érde- mes közönséget a megjelenésre és az üdvös önmű- velődési törekvés iránti tekintetből azon szívessé- gre, miszerint csekély egyleti könyvtárunkat bár- mely hasznos könyvdarab vagy irodalmi termék- kel kegyesen megajándékoznai szíveskedjék.

Alázatos tisztelettel

a rendezőség.

Az aradmegyei takarékpénztár a taka- rékpénztári betételeket 6%—kal kamatoztatja, le- számítol naponta piaci és telepített váltókat, elő- légez értékpapírokra és nyers terményekre, min- denmely állam- és értékpapírok megvételeit és el- adását a pesti és bécsi börzén a legillendőbb felté- telek mellett eszközli.

Közgazdaszat.

Hirdetmény.

Az 1867. évi XIII. törvényezyk alapján fel- vett magyar vasuti kölcsön kötvé- nyeinek hetedik kisorsolása tárgyában f. évi má- jus hó 31-én a „Budapesti Közöny“ 123. számá- ban foglalt hirdetmény kapcsában ezenell közhi- ré tetetik, miszerint a Budán folyó évi június hó 1-ső napján feltételeesen megtartatni ígért hetedik kisorsolás a kitűzött nap reggelen, a házának Pá- risban lett bizonyos megtartása iránt vett biz- tos értesülés alapján, nem tartatott meg.

Ez újabb közlemény tanúsága szerint a hete- dik kisorsolás Párisban az említett napon a kellő alakban csakugyan megtartatván, a következő 96 sorszám huzatott ki:

436	10781	20896	30380
679	11112	21403	30543
1029	11353	21406	30815
1870	11450	21769	31114
2284	12546	21892	31706
2285	12599	21990	31494
2457	12676	22502	32311
3208	13865	22570	32560
3221	13994	22690	32980
3266	14030	24115	33001
3281	14148	24260	33026
3831	15136	24544	33226
3854	15309	25030	33852
4373	15571	25780	33956
5068	15591	26006	34232
5391	16005	26483	34843
5876	16258	26897	34864
6155	16833	26902	35119
6666	16883	28179	
6779	17094	28625	
7429	17761	28630	
9258	17860	28876	
9387	18954	29246	
9389	18992	29394	
9475	20662	29806	
10175	20787	30027	

Minden sorszámban az 1—20 kötvényszám foglaltatik.

A kihuzott sorszámmal bíró kötvények név- szerinti tőke-értéke, az 1871. évi jul. hó 1-jén le- járt kamatokkal, a mennyiben a bemutatáskor a lejáratról kezdve egy egész év még nem mult el, az eredeti kötelezvény és a hozzá tartozó 93 db. szelvényeknek átadása mellett arany vagy ezü- tpenzokban a következő pénztárak, illetőleg bank házaknál vehető fel: Magyarországon: a köz- ponti állampénztárnál Budán, a magyar földhitel- intézetnél Pesten, továbbá a pesti, aradi, debre- czeni, egri, győri, kassai, nagy-váradi, nyitrai,

pecsi, pozsonyi, sopronyi, szathmári, szegedi, te- mesvári és zombori adóhivataloknál; Erdélyben: a kolozsvári, nagyszeren és brassói adóhivatalok- nál; Horvát- és Slavonországon: a zábrábi or- szágos főpénztárnál és az északi jövedéki fő- és adóhivatalnál Fiumeaban az ottani jövedéki fő és adóhivatalnál továbbá Bécsben: b. Rothschild, b. Vodianer Mór és Springer Miksa bankárok bank- házainál.

Azon kötvények és szelvények, melyek lejá- ratuktól kezdve egy egész év alatt nem mutat- tattak be, csakis a budai központi állampénztárnál fognak beváltatni.

A budai központi állampénztár, a magyar föld- hitelintézet pesten és az említett bankházak fel- vannak hatalmazva a kisorsolt kötvényeket és le- járt szelvényeket a felek kívánatára papírpénz- ben is kiifizetni; ez esetben a kötvény vagy szel- vény fém-értéke a napoleon'or nak a bécsi tőzs- dén a „tartott ár“ vagy „áru“ rovat alatt hiva- losan jegyzett legutóbbi értéke szerint fog kiszá- mítottatni.

Budán, 1871. június hó 9-én.

A magy. kir. pénzügy- miniszteriumtól.

— A földművelés ipar és kereskedelmi mi- niszterium, a gazdasági szakismereteknek lehető terjesztése céljából intézkedett, hogy a vezetése alatt álló felsőbb gazdasági tanintézeteken a nyári szün-idők alatt, a miniszterium által behivandó, vagy önként jelentkező néptanítók számára, az il- lető intézetek tanárai által a gazdasági ismeretek- ből ez idén is négy hétig tartó tanfolyamok tartas- sanak.

Ezen tanfolyamok a debreczeni tanintézetben július hó 31-től augusztus hó 30-ig a keszthelyi tan- intézetben aug. hó 3-tól septe. hó 1-ig; a magyar óvári tanintézetben német nyelven aug. hó 6-tól septe. hó 3-ig fognak megtartatni.

A behivandó és állami költségen ellátandó néptanítók száma minden intézetre nézve 24-re állapítottat meg. Ezek részére egyenkint összes költségeik fejében hatvan forintnyi államsegély batározatott, mely általányt az illető gazdasági tanintézetek igazgatói fogják a behívott néptani- toknak megfelelő részletekben kiifizetni. — Az állami költségen ellátandó néptanítókat, a vallás és közoktatási miniszterium fogja, az egyházi ható- ságok és tanfelügyelők utján ajánlandók közül kijelölni. Ezeken kívül a tanfolyamban, néptanítók saját vagy küldöik költségén is résztvehetnek, ha ez iránti szándékukat az illető intézeti igazgató- ságnak a tanfolyam kezdetét megelőzőleg bejelen- tik, mely igazgatóság az illető jelentkezőket elfo- gadtatásuk iránt közvetlen értesíteni fogja.

Néptanítók számára tartott gazdasági tanfo- lyamok célja a néptanítók gazdaság-tani előisme- reteit bővíteni, s az előadások által főleg odahatni, hogy a néptanítók további ismeretszerzésre és ta- nulmányozásra buzdítást nyerjenek, s így a gazda- sági ismereteket a vezetésükre bizott iskolákban is terjesztieni képesítve legyenek.

A tanfolyamra nézve megjegyeztetik még, hogy azok lehető tanulságossá és eredményessé té- tele céljából azok tartama alatt a közeli vidék érdekeseb gazdaságai és ipar-telepeire kirándulá- sok fognak rendeztetni.

Az előadott tantárgyak nagyobb része rövid vezér-fonalakba foglalva, részint nyomatott, részint nyomatu példányokban a tanfolyamban részt- vevő néptanítóknak díj nélkül fog késébsíttetni.

Végre a tanfolyam bevégeztével népszerű gaz- dasági munkák fognak további tanulmányra való buzdítás céljából kiosztatni.

Kelt Pesten, 1871. június 3.

Üzleti tudósítás.

Arad, június 10.

(K o h n G y u l á t ó l.) Időjárásunk a le- folyt hét közepéig kedvező volt, azóta azonban sűrű esőzés és szeles idő állott be ismét. Ma is dél- után fél 5 órakor nagy zápor és menydörgés han- golja le a gádzász-közönséget.

G a b n a ü z l e t ü n k b e n a hangulat határozottan szálrúdt, csekély kínálat folytán a vételkudv mindinkább gyarapodni látszik, mi 10 —15 kr. áremelkedés mellett találja igazolását.

A hetivásári behozatal alig érdemel említést, forgalom mintegy 15,000 mérő.

B u z a 80—82 fontos 4.70—4.90 krral fizette- tett vámmázsánkint.

R o z s 78 fontos 80 fontra kiegészítve 3.10—3.20 kr.

K u k o r i c z a az erdélyiek kereslete foly- tán rendkívül kedvelt, ára 3.35—3.40 kr. vám- mázsánkint.

S z e s z — a számosan érkezék megrendelé- sek folytán — különösen az Erdélyiek részéről — emelkedett — ára, élénk forgalom mellett nagyban 51—51 és fél kr. kicsinyben 52—52 és fél kr. fo- konkint hordóstól.

Arad, jun. 9.

(K. K.) A mai hetivásáron behajtatott: Ökör: 150 db, legtöbbnyire mézszárosok által vétettek meg 100—180 frt drbonkint.

Tehén: 105 drb 50—120 frt drbkint kelt el. Borjú: 86 drb, melyek 10—25 frt drbonkint keltek el.

Bárány: 173 drb legnagyobb része 2—5 frt drbkint keltek el.

Ló: 79 drb, melyek 30—170 frt drbonkint vétettek meg.

Sértés: 515 drb, melyek legtöbbnyire hente- sek által vétettek meg 24—27 frt mázsánkint.

Távirati tudósítás.

a bécsi börzéről 1871. június 10-én.

5% Metalliques . . . 59 —	Hittallatás . . . 288 30
Nemzeti kölcsön. 68 90	Váltó Londonra 123 80
1860. évi kölcsön 99.15	Ezüst 121 80
Bankársvány . . . 785	Arany 5.88

20 frank-darabok 9.84

A szerkesztésért felelős: Bettelheim V.

Nap- és esernyők raktára.

Legujabb divatú kész női öltönyök

bársony, posztó, selyem és cloth kelmékből.

RUHAKELMEK A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN,

u. m. gazier, barége, mozambique, lenos, popelin,

SZEGÉLYLYEL ÉS ROJTOKKAL.

JACONA, BATTIST, BRILLANTIN, PIQUE, MINDEN SZINBEN.

KÉSZ NŐI RUHÁK ÉS USZÁLYOK.

Rumburgi, hollandi, creas és fonalvásznak. Calicot, abroszok, törülközők, asztalkendők, kanavász s csinvat.

Tarka és fehér ingek. Férfi gallérok, nyakkendők és kézelők, legujabb divat szerint.

Harisnyákat fildeko czérna és selyemből, ajánl a nagyérdemű közönségnek a legjutányosabb áron

STRASSER J. GYULA.

Eső-köpenyek 4 forinttól felfelé.

Férj és női fehereműek gyára.

Saját készítményű paplanok és matrácok.

Angol s francia készítyik.

Első magyar állatbiztosító társulat.

Ezen hazai intézet, mely közgyűlésének határozata folytán, ezentul nem a kölcsönös-ségen alapul, hanem

1,000000 osztr. ért. forintra

előirányzott részvénytőkével alapított, elvállal biztosításokat lovakra, szarvas-marhára, juhokra, kecskékre, sertésekre, szamár- és öszvérekre oly veszteségeknél, melyek

a) járvány, mindennemű betegségek és szerencsétlenségek által,
b) **eltulajdonítás** (lopás) által, lovak és szarvasmarhánál, ha egy $\frac{1}{2}$ százalékos pótlékkal külön biztosítottak,

c) Szállítványoknál, vizen és szárazon, valamint az állatoknak elhelyeztetése alatt szállások és eladási helyeken mint Kőbánya, Pest sat. előfordulnak.

A díjak a legolcsóbbra vannak szabva, s azok megszabásánál valamint a nagy-, úgy a kisbirtokosokra is elegendő figyelem fordított; községek és együttes biztosítások különös kedvezményben részesülnek.

A társulat egy évi fennállása alatt 1870. évi december 31-ig **22181 darab állat 1,803756 forint értékig** biztosított, s az előfordult károk mindenkor gyorsan és pontosan fizetettek ki.

Biztosítási feltételekkel, díjszabályzat, ajánlati mintázatok, valamint egyéb közelebbi felvilágosításokkal minden nagyobb községekben a kerületi ügynök urak készségesen szolgálnak, úgy biztosítások is elfogadtatnak.

Aradon, 1871. május 1.

Az I. magyar állatbiztosító társulat
aradi főügynöksége által.

Staudenmayer M.

uri-utca 20. sz.

351-4-4

Aradi kereskedelmi és iparbank.

Az aradi kereskedelmi és iparbank t. cz. részvényesei ezennel felkéretnek, miszerint a bank ideiglenes jegyeire az utolsó részlet fizetést

30 forinttal f. évi június 20-tól 30-ig

a bank pénztáránál teljesíteni szíveskedjenek.

Az ideiglenes jegyek ugyanakkor végleges részvényekért fognak becseréltetni.

428-4-5

Az igazgató választmány.

Alólírt társulat bátorodik ezennel jelenteni, hogy az uszda és a hideg fürdők

június 3-ka óta a t. cz. közönség használatára megnyitattak.

A közelebbi feltételek a falragaszokból láthatók, és bátorodik az alólírt társaság megjegyezni, hogy az árak felemeléséhez azon okból volt kényszerítve, mert már több év óta az uszda és a hideg fürdők fentartása, a nagy munkadíjak és a fának folyvást emelkedő ára következtében, csak veszteséggel volt lehetséges.

Aradon, 1871. évi június hó 3-án.

476-2-3

Az aradi uszda és hideg-fürdő társaság

Paprika köles és bükköny
kapható alólírttnál.

Rosenfeld Lajos

Arad, uri utca, fehér kereszt.

488-1

210-7*

Ház bérbeadás.

Gyórokon a főtéren egy mészárosnak alkalmas ház bérbe adandó. Értekezhetni Gyórokon **Weisz Rudolf** urral.

489-1-3

Herodek kávéháza!

Alólírttnak van szerencséje a t. cz. közönségnek tisztelettel jelenteni, miszerint az alsó-molnár és öz-utca sarkán a Kohn-fele új épületben lévő

KÁVÉHÁZÁT,

mely a legdiszesebben és legkényelmesebben van berendezve, **vasárnap június 4-én** nyitotta meg.

Alólírttnak minden gondja oda leendő irányozva, hogy tisztelt vendégei igényeit kitűnő kávé, valamint minden egyéb meleg és hideg kávéházi italok, úgy pontos és jutányos szolgálat által minden irányban kielégítse, miért is számos látogatásra számítani bátorodik.

Arad, 1871. júniusban.

Tisztelettel

Herodek Alajos,
kávé.

477-3-3

Szalonna.

Levegőn szárított és füstölt

SZALONNA,

legfinomabb és legjobb pougliai

GÉP-OLAJ

és éldelhető

DISZNÓZSIR

legolcsóbb áron kapható

Elias Arminnál

Templom-utczában Aradon.

350. 4-13

DISZNÓZSIR.

ELIAS ARMIN.

Templom-utca Aradon.

Jelentés.

Alólírtt mélyen tisztelt vendégeinek s a t. cz. közönségnek tisztelettel jelenti, hogy nála egész nyári idény alatt minden

szerdán estve, és vasárnap délután

az első aradi nemzeti zenetársulat által **Kis Józsi** karnagyuk vezénylete alatt

ZENEVERSENYEK
tartatnak.

Egyidejűleg bátorodik a t. cz. közönséget az irant figyelmeztetni, mikép egészen ujjonnan épített s minden kényelemmel berendezett utcai nyári csarnokában

fagylalt és jégkáv

valamint minden egyéb kávéházi italok pontos kiszolgáltatás mellett folyton kaphatók — Alólírtt minden gondját oda fordította, hogy a t. cz. kávéházi látogatók igényei minden tekintetben kielégíttessenek.

Számos látogatásért esd

tisztelettel

Krausz Ignác,
kávé s két pisztolynál.

490-1*